

«ՀԱՇՎԵՔՆՆԻՉ ՊԱԼԱՏԻ ՄԱՍԻՆ» ՕՐԵՆՔՈՒՄ ԼՐԱՑՈՒՄՆԵՐ
ԵՎ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ» ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՔԻ ՆԱԽԱԳԾԻ (Պ-052-28.09.2021-ՖՎ-011/0)
ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ
ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

«Հաշվեքննիչ պալատի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի նախագծի (այսուհետ՝ նախագիծ) վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը ստորև ներկայացնում է իր դիտողություններն ու առաջարկությունները:

1. Հիմք ընդունելով «Նորմատիվ իրավական ակտերի մասին» օրենքի 18-րդ հոդվածի 3-րդ մասի պահանջները, այն է՝ *օրենքի լրիվ անվանումը հիշատակելիս հետևյալ հաջորդականությամբ ներառվում են օրենքի վերնագիրը, օրենքի ընդունման տարին, ամիսը (տասերով), ամսաթիվը, հերթական համարը և «օրենք» բառը, իսկ օրենքի կրճատ անվանումը հիշատակելիս դրանում նշվում է օրենքի վերնագիրը՝ նախագծի վերնագրում և նախագծի 1-ին հոդվածում «Հաշվեքննիչ պալատի մասին» բառերից հետո նշված «Հայաստանի Հանրապետության» բառերն անհրաժեշտ է հանել:*

2. Նախագծի 1-ին հոդվածի 1-ին մասում նշված «16-րդ կետով» բառերն առաջարկում ենք փոխարինել «16-րդ կետ» բառերով:

3. Նախագծի 1-ին հոդվածի 1-ին մասում նշված «17-րդ կետով» բառերն առաջարկում ենք փոխարինել «17-րդ կետ» բառերով:

4. Նախագծի 2-րդ հոդվածով առաջարկվում է «Հաշվեքննիչ պալատի մասին» օրենքի (այսուհետ՝ օրենք) 6-րդ հոդվածը լրացնել նոր 2-րդ մասով՝ արդյունքում նախատեսելով, որ Հաշվեքննիչ պալատը կարող է մշակել ուղեցույցներ, մեթոդաբանություն՝ առաջնորդվելով Առողիտի բարձրագույն մարմինների միջազգային կազմակերպության ստանդարտներով:

Տվյալ պարագայում հիմք ընդունելով «Նորմատիվ իրավական ակտերի մասին» օրենքի 14-րդ հոդվածի 8-րդ մասում ամրագրված կարգավորման պահանջները՝ համաձայն որոնց՝ *հոդվածների վերնագրերը պետք է համապարասխանեն*

հողվածների բովանդակությանը, և միաժամանակ, նկատի ունենալով այն հանգամանքը, որ օրենքի 6-րդ հոդվածի վերնագիրը վերաբերում է միջազգային համագործակցությանը, մինչդեռ, նախագծի 2-րդ հոդվածով առաջարկվող կարգավորումը վերաբերում է ուղեցույցների, մեթոդաբանության մշակմանը՝ հարկ ենք համարում նշել, որ նախագծի 2-րդ հոդվածով օրենքի 6-րդ հոդվածում լրացվող նոր կարգավորման բովանդակությունը և օրենքի 6-րդ հոդվածի վերնագիրն անհրաժեշտ է համապատասխանեցնել միմյանց:

5. Նախագծի 3-րդ հոդվածով առաջարկվում է «Հաշվեքննիչ պալատի մասին» օրենքի 9-րդ հոդվածը շարադրել նոր խմբագրությամբ՝ արդյունքում նախատեսելով, որ Հաշվեքննիչ պալատն իր լիազորություններն իրականացնելիս առաջնորդվում է օրինականության, գաղտնիության, ազնվության, բանիմացության սկզբունքներով:

Այս առումով հարկ ենք համարում նշել, որ նախագծի 3-րդ հոդվածով օրենքի նոր խմբագրությամբ շարադրվող 9-րդ հոդվածում միայն թվարկված են սկզբունքները, իսկ վերջիններիս բովանդակությունը բացահայտված չէ: Մասնավորապես, օրինակ, նախագծի 3-րդ հոդվածով օրենքի նոր խմբագրությամբ շարադրվող 9-րդ հոդվածում, ի թիվս այլ սկզբունքների, նշվում է նաև *գաղտնիության սկզբունքի* մասին, մինչդեռ ներկայացված նախագծով ամրագրված կարգավորումների բովանդակությունից պարզ չէ, թե Հաշվեքննիչ պալատի լիազորությունների իրականացման ընթացքում գաղտնիության սկզբունքի պահանջը ինչպես, որ դեպքերում պետք է պահպանվի, իրագործվի՝ նկատի ունենալով նաև այն հանգամանքը, որ օրենքի 14-րդ հոդվածում ամրագրված կարգավորման համաձայն՝ Հաշվեքննիչ պալատի գործունեության հիմքում դրված սկզբունքներից են նաև հրապարակայնության և թափանցիկության սկզբունքները:

Միաժամանակ հարկ ենք համարում նշել, որ մի շարք հոդվածներով առավել ամբողջական ներառվում են նախագծի 3-րդ հոդվածով նոր խմբագրությամբ առաջարկվող 9-րդ հոդվածի դրույթները:

Ուստի ելնելով վերոգրյալից՝ նախագծով անհրաժեշտ է բացահայտել նախագծի 3-րդ հոդվածով օրենքի նոր խմբագրությամբ շարադրվող 9-րդ հոդվածում ամրագրված սկզբունքների բովանդակությունը: Հիշյալ առաջարկությունը բխում է

Նաև իրավական որոշակիության սկզբունքի պահանջներից: Մասնավորապես, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը, անդրադառնալով իրավական որոշակիության սկզբունքին, արձանագրել է, որ *Սահմանադրության 1-ին հոդվածով ամրագրված իրավական պետության կարևորագույն հատկանիշներից է իրավունքի գերակայությունը, որի ապահովման գլխավոր պահանջներից են իրավական որոշակիության սկզբունքը, իրավահարաբերությունների կարգավորումը բացառապես այնպիսի օրենքներով, որոնք համապատասխանում են որակական որոշակի հատկանիշների՝ հարակ են, կանխատեսելի, մատչելի (ՄԴՈ-1270):* Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանն իր՝ 2015 թվականի հունիսի 9-ի ՍԴՈ-1213 որոշմամբ հայտնել է, որ *իրավունքի գերակայության սկզբունքի որդեգրման շրջանակներում օրենքում ամրագրված իրավակարգավորումները պետք է անձի համար կանխատեսելի դարձնեն իր իրավաչափ ակնկալիքները: Իրավական որոշակիության սկզբունքը, լինելով իրավական պետության հիմնարար սկզբունքներից մեկը, ենթադրում է նաև, որ իրավահարաբերությունների բոլոր սուբյեկտների գործողությունները պետք է լինեն կանխատեսելի ու իրավաչափ (ՄԴՈ-1475):*

Անդրադառնալով իրավական որոշակիության սկզբունքին՝ Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանն իր որոշումներում արտահայտել է իրավական դիրքորոշումներ առ այն, որ *որևէ իրավական նորմ չի կարող համարվել «օրենք», եթե ձևակերպված չէ բավարար աստիճանի հարակությանը, որը թույլ տա քաղաքացուն դրա հետ համարեղելու իր վարքագիծը (ՄԴՈ-630), վերջինս պետք է լինի բավականաչափ մատչելի՝ իրավունքի սուբյեկտները պետք է համապատասխան հանգամանքներում հնարավորություն ունենան կողմնորոշվելու, թե՛ Կվյալ դեպքում ինչ իրավական նորմեր են կիրառվում (ՄԴՈ-753), օրենսդրության մեջ օգտագործվող հասկացությունները պետք է լինեն հարակ, որոշակի և չհանգեցնեն փարսքնայթ մեկնաբանությունների կամ շփոթության (ՄԴՈ-1176, ՄԴՈ-1449):*

6. Նախագծի 4-րդ հոդվածում, հիմք ընդունելով «Նորմատիվ իրավական ակտերի մասին» օրենքի 36-րդ հոդվածի պահանջները, «հոդվածի գործողությունը

դադարեցնել» բառերն անհրաժեշտ է փոխարինել «հողվածն ուժը կորցրած ճանաչել» բառերով:

Նույն դիտարկումը վերաբերելի է նաև նախագծի 6-րդ հոդվածում ամրագրված կարգավորմանը:

Բացի դրանից, հարկ ենք համարում նշել նաև, որ նախագծի 4-րդ հոդվածով առաջարկվում է ուժը կորցրած ճանաչել օրենքի 10-րդ հոդվածը, որը վերաբերում է մասնագիտական կարողությունների ապահովման և շարունակական զարգացման սկզբունքին, համաձայն որի՝ ***Հաշվեքննիչ պալատը սահմանում է չափորոշիչներ հաշվեքննիչ պալատի աշխատակազմում աշխատանքի ընդունվողների համար, ինչպես նաև հասարակում է հաշվեքննիչ պալատի աշխատակազմի ծառայողների մասնագիտական կարողությունների շարունակական զարգացման ծրագիրը:***

Անդրադառնալով նախագծին կից ներկայացված հիմնավորմանը՝ հարկ ենք համարում նշել, որ ներկայացված հիմնավորումների բովանդակային վերլուծությունից պարզ չէ օրենքի 10-րդ հոդվածում ամրագրված իրավակարգավորումն ուժը կորցրած ճանաչելու նպատակահարմարությունը և իրավաչափությունը: Մասնավորապես, նախագծին կից ներկայացված հիմնավորմամբ միայն նշվել է, որ նախագծի 2-4-րդ և 6-րդ հոդվածներում առաջարկվող կարգավորումները խմբագրական բնույթի են կամ իրականացվում են անհարկի կրկնություններից խուսափելու համար, մինչդեռ, հարկ է նկատել, որ նախագծի 4-րդ հոդվածով առաջարկվող կարգավորումը բովանդակային փոփոխություն է նախատեսում, և տվյալ դեպքում պարզ չէ, թե առաջարկվող կարգավորումն ինչ անհարկի կրկնություններից խուսափելու նպատակ է հետապնդում:

Ուստի, ելնելով վերոգրյալից՝ հարկ ենք համարում նշել, որ նախագծի 4-րդ հոդվածով առաջարկվող կարգավորումը լրացուցիչ հիմնավորման կարիք ունի:

7. Նախագծի 5-րդ հոդվածով առաջարկվում է օրենքի 26-րդ հոդվածի 4-րդ մասը «եզրակացությունները,» բառից հետո լրացնել «, ինչպես նաև սույն օրենքի 27-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 1-ին կետին համապատասխան պետական բյուջեի երեք, վեց և ինն ամիսների կատարման վերաբերյալ եզրակացությունները» բառերով՝ արդյունքում նախատեսելով, որ Հաշվեքննիչ պալատը պետական բյուջեի երեք, վեց և ինն ամիսների կատարման վերաբերյալ ընթացիկ եզրակացությունները,

ինչպես նաև նույն օրենքի 27-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 1-ին կետին համապատասխան պետական բյուջեի երեք, վեց և ինն ամիսների կատարման վերաբերյալ եզրակացությունները համապատասխանաբար այդ ժամանակահատվածների ավարտման օրվանից հետո՝ չորս ամսվա ընթացքում, ներկայացնում է Ազգային ժողով:

Հարկ է նշել, որ նախագծով չեն սահմանվում պետական բյուջեի երեք, վեց և ինն ամիսների կատարման վերաբերյալ եզրակացության կառուցվածքին ուղղված պահանջներ, իսկ սահմանված միակ կարգավորման, այն է՝ 27-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 1-ին կետի համապատասխանության առնչությամբ հարկ է նշել, որ այս պահանջին բավարարում են նաև պետական բյուջեի երեք, վեց և ինն ամիսների կատարման վերաբերյալ ընթացիկ եզրակացությունները: Ուստի, նախագծի կարգավորումները թույլ չեն տալիս հստակ տարանջատել նշված եզրակացությունն արդեն իսկ առկա ընթացիկ եզրակացություններից՝ հաշվի առնելով նաև, որ գործնականում ծագած խնդիրը մանրամասն ներկայացված չէ նաև նախագծի հիմնավորմամբ:

Միաժամանակ, հարկ է նշել հետևյալը.

ՀՀ Սահմանադրության 198-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ Հաշվեքննիչ պալատն Ազգային ժողով է ներկայացնում՝

- 1) *դատական հաղորդում իր գործունեության վերաբերյալ.*
- 2) *պետական բյուջեի կատարման վերաբերյալ եզրակացությունը.*
- 3) *օրենքով սահմանված դեպքերում՝ ընթացիկ եզրակացություններ:*

«Ազգային ժողովի կանոնակարգ» Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական օրենքի (այսուհետ՝ կանոնակարգ) 2-րդ հոդվածում ամրագրված կարգավորման համաձայն՝ *Ազգային ժողովն իր լիազորությունները և գործառույթներն իրականացնելիս գործում է նույն օրենքին համապատասխան՝ նստաշրջանների, նիստերի, ինչպես նաև իր մարմինների աշխատանքի միջոցով:*

Կանոնակարգի 115-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ Հաշվեքննիչ պալատի ընթացիկ եզրակացություններն Ազգային ժողով են ներկայացվում օրենքով սահմանված դեպքերում և ժամկետներում:

Կանոնակարգի 116-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ Հաշվեքննիչ պալատը պետական բյուջեի կատարման վերաբերյալ **եզրակացությունն** Ազգային ժողով է ներկայացնում պետական բյուջեի կատարման վերաբերյալ հաշվետվությունն Ազգային ժողով ներկայացնելուց հետո՝ մեկ ամսվա ընթացքում:

Օրենքի՝ *Հաշվեքննիչ պալատի լիազորությունները սահմանող* 5-րդ հոդվածի 4-րդ մասի համաձայն՝ Հաշվեքննիչ պալատը՝ *Ազգային ժողով է ներկայացնում՝ փարեկան հաղորդում իր գործունեության վերաբերյալ, եզրակացություն պետական բյուջեի կատարման վերաբերյալ, նույն օրենքով սահմանված դեպքերում՝ ընթացիկ եզրակացություններ (...):*

Վերոգրյալ իրավակարգավորումների բովանդակությունից պարզ է դառնում, որ Հաշվեքննիչ պալատը Ազգային ժողով ներկայացնում է *եզրակացություն պետական բյուջեի կատարման վերաբերյալ, ինչպես նաև օրենքով սահմանված դեպքերում՝ ընթացիկ եզրակացություններ*: Ընդ որում, տվյալ պարագայում հարկ է նաև նկատի ունենալ, որ կանոնակարգի 115-րդ, 116-րդ և օրենքի 26-րդ և 27-րդ հոդվածներով նախատեսված են *պետական բյուջեի կատարման վերաբերյալ եզրակացությունը, ինչպես նաև պետական բյուջեի երեք, վեց և ինն ամիսների կատարման վերաբերյալ ընթացիկ եզրակացությունները* Ազգային ժողով ներկայացնելու ժամկետներն ու կարգը:

Տվյալ դեպքում նախագծի 5-րդ հոդվածով առաջարկվում է նախատեսել, որ Հաշվեքննիչ պալատը պետական բյուջեի երեք, վեց և ինն ամիսների կատարման վերաբերյալ ընթացիկ եզրակացությունները, ինչպես նաև օրենքի 27-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 1-ին կետին համապատասխան պետական բյուջեի երեք, վեց և ինն ամիսների կատարման վերաբերյալ եզրակացությունները համապատասխանաբար այդ ժամանակահատվածների ավարտման օրվանից հետո՝ չորս ամսվա ընթացքում, պետք է ներկայացնի Ազգային ժողով, մինչդեռ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությամբ, կանոնակարգում և օրենքի 5-րդ հոդվածում *Հաշվեքննիչ պալատի կողմից պետական բյուջեի երեք, վեց և ինն ամիսների կատարման վերաբերյալ եզրակացություններ* ներկայացնելու վերաբերյալ կարգավորումներ առկա չեն:

Բացի դրանից, սվյալ պարագայում հարկ է նաև նկատի ունենալ, որ օրենքի 26-րդ հոդվածը վերաբերում է ընթացիկ եզրակացություններին, մինչդեռ նախագծով առաջարկվող կարգավորումը վերաբերում է ***պետական բյուջեի երևք, վեց և ինն ամիսների կատարման վերաբերյալ եզրակացություններին:***

8. Նախագծի 6-րդ հոդվածով նախատեսվում է օրենքի 31-րդ հոդվածի 2-րդ մասի գործողությունը դադարեցնել:

Այս կապակցությամբ նախագծին կից ներկայացված հիմնավորման մեջ նշվում է, որ օրենքի 31-րդ հոդվածի 2-րդ մասը և 39-րդ հոդվածի 1-ին մասը կրկնվում են, ուստի անհարկի կրկնությունից խուսափելու համար առաջարկվում է 31-րդ հոդվածի 2-րդ մասի գործողությունը դադարեցնել:

Մինչդեռ հարկ է նկատել, որ օրենքի 39-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ հաշվեքննության իրականացման համար հաշվեքննիչ պալատը կարող է օգտագործել հաշվեքննվող օբյեկտի ներքին աուդիտի արդյունքները: Այդ նպատակով հաշվեքննիչ պալատն ուսումնասիրում է հաշվեքննվող օբյեկտի ներքին աուդիտի համակարգի արդյունավետությունը և ներկայացնում առաջարկություններ դրա բարելավման համար:

Վերոնշյալ դրույթի բովանդակության մեկնաբանությունից պարզ է դառնում, որ օրենքի 39-րդ հոդվածի 1-ին մասով սահմանված կարգավորումը կրում է դիսպոզիտիվ բնույթ: Այսինքն՝ վերջինս հաշվեքննողին հնարավորություն է տալիս սեփական կամքով հաշվեքննության իրականացմամբ օգտագործել հաշվեքննվող օբյեկտի ներքին աուդիտի արդյունքները կամ ոչ: Ի հակառակ նշված կարգավորման՝ օրենքի 31-րդ հոդվածի 2-րդ մասը կրում է իմպերատիվ բնույթ, որին համապատասխան հաշվեքննության իրականացմամբ հաշվեքննիչ պալատն ուղղակի պարտավորություն է կրում ուսումնասիրել հաշվեքննության օբյեկտի ներքին աուդիտի համակարգի արդյունավետությունը:

Ելնելով վերոգրյալից՝ առաջարկում ենք քննարկել օրենքի 31-րդ հոդվածի 2-րդ մասի փոխարեն օրենքի 39-րդ հոդվածի 1-ին մասն ուժը կորցրած ճանաչելու հարցը:

9. Նախագծի 7-րդ հոդվածով առաջարկվում է օրենքի 38-րդ հոդվածի 5-րդ մասում «քաղաքացիական ծառայողների» բառերը փոխարինել «հաշվեքննողների»

բառերով՝ սահմանելով, որ Հաշվեքննիչ պալատի *հաշվեքննողների*՝ հաշվեքննությանը վերաբերող օրինական պահանջները պարտադիր են հաշվեքննության օբյեկտի ղեկավար և այլ պաշտոնատար անձանց համար:

Նախագծի հիմնավորմամբ նշվում է, որ սույն փոփոխությունը պայմանավորված է այն հանգամանքով, որ հաշվեքննությանը քաղաքացիական ծառայողների հետ համատեղ կարող են մասնակցել նաև քաղաքացիական աշխատանք կատարող անձինք:

Այս առումով հարկ է նշել, որ օրենքի 1-ին հոդվածի 1-ին մասի 13-րդ կետի համաձայն՝ **հաշվեքննողը** հաշվեքննություն, ստուգում իրականացնող հաշվեքննիչ պալատի կառուցվածքային ստորաբաժանման **քաղաքացիական ծառայողն** է: Ուստի, գտնում ենք, որ առաջարկվող փոփոխությամբ ներկայացված խնդիրը չի լուծվի: Թերևս անհրաժեշտ է օրենքի 38-րդ հոդվածի 5-րդ մասը «քաղաքացիական ծառայողների» բառերից հետո լրացնել «փորձագետների և մասնագետների» բառերով՝ հաշվի առնելով օրենքի դրույթները:

Մասնավորապես, օրենքի 1-ին հոդվածի 1-ին մասի 14-րդ և 15-րդ կետերի համաձայն՝ **մասնագետը** պայմանագրային կարգով հաշվեքննության, ստուգման գործընթացում ներգրավվող՝ համապատասխան բնագավառի հատուկ մասնագիտական գիտելիքներ ունեցող ֆիզիկական անձն է, իսկ **փորձագետը**՝ պայմանագրային կարգով հաշվեքննության, ստուգման գործընթացում ներգրավվող՝ հաշվեքննության և ստուգման վերաբերյալ հատուկ մասնագիտական գիտելիքներ ունեցող ֆիզիկական անձը:

10. Նախագծի 8-րդ հոդվածի 2-րդ մասում անհրաժեշտ է հստակեցնել, թե օրենքում կատարվող լրացումը նույն օրենքի 40-րդ հոդվածի կոնկրետ որ մասում է կատարվելու:

Բացի այդ, նախագծի 8-րդ հոդվածում ամրագրված կարգավորումն անհրաժեշտ է դիտարկել սույն առաջարկությունների 7-րդ կետով ներկայացված դիտողության համատեքստում:

11. Նախագծին կից ներկայացված հիմնավորման 3-րդ կետով նշվում է, որ նախագծի 2-4-րդ և 6-րդ հոդվածներում առաջարկվող կարգավորումները խմբա-

գրական բնույթի են կամ իրականացվում են անհարկի կրկնություններից խուսափելու համար, մինչդեռ այս առումով հարկ ենք համարում նշել, որ նախագծի 3-րդ հոդվածով, օրինակ, առաջարկվում է «Հաշվեքննիչ պալատի մասին» օրենքի 9-րդ հոդվածը շարադրել նոր խմբագրությամբ՝ արդյունքում նախատեսելով, որ Հաշվեքննիչ պալատն իր լիազորություններն իրականացնելիս առաջնորդվում է օրինականության, գաղտնիության, ազնվության, բանիմացության սկզբունքներով, ինչը, սակայն, ինքնին չի կարող հանդիսանալ խմբագրական բնույթի փոփոխություն:

Այս առումով հարկ ենք համարում նշել, որ Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը իր՝ 2014 թվականի դեկտեմբերի 2-ի ՄԴՈ-1176 որոշմամբ անդրադառնալով օրենքների հիմնավորվածությանը, արձանագրել է. *«(...) օրենսդրությունն սրարիկ երևույթ չէ, այն կարող է և պետք է ենթարկվի դինամիկ փոփոխության՝ մշտապես կարարելագործվելով փոփոխական զարգացմանը, րեղի ունեցող միջազգային ինտեգրման գործընթացներին, հասարակական հարաբերությունների վերափոխմանն ու մի շարք այլ գործոններին համահունչ: Միաժամանակ, Սահմանադրական դատարանը կարևորել է օրենսդրական փոփոխությունների գործընթացի կայունությունն ու ներդաշնակությունը, օրենքների փոփոխման հիմնավորվածությունն ու դրանց կարարման օբյեկտիվ անհրաժեշտությունը, ինչը հնարավորություն է ընձեռում իրավունքի սուբյեկտին իր վարքագիծը համապատասխանեցնել փոփոխվող օրենսդրական նորմերին՝ թույլ չտալով իրավակիրառ մարմինների կողմից սուբյեկտիվիզմի դրսևորում և հայեցողության ընդլայնում:»:*

Ամփոփելով վերոգրյալը՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը գտնում է, որ ներկայացված առաջարկությունների հիման վրա նախագիծը լրամշակման կարիք ունի: